

Това съм аз,
ЛУСИ!

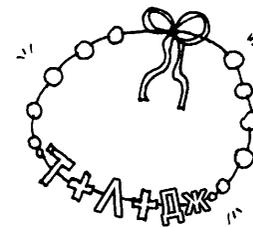

ЩУРО ЛЯТО

Кели
Маккейн

Издателство „Фюм“

**Totally Lucy
Summer Stars**

First published in the UK in 2006 by Usborne Publishing Ltd.,
Usborne House, 83-85 Saffron Hill, London EC1N 8RT, England. www.usborne.com

Text copyright © Kelly McKain, 2006.
Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2006.

The right of Kelly McKain to be identified as the author of this work has been asserted
by her in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

Illustrations by Vici Leyhane.
Photography: Page 40 Model © Patrik Giardino/Corbis

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored
in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

This is a work of fiction. The characters, incidents, and dialogues are
products of the author's imagination and are not to be construed as real.
Any resemblance to actual events or persons, living or dead, is entirely coincidental.

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Това съм аз, Луси!

Щуро лято

© Издателство „Флум“, 2020

Текст Кели Маккейн

Превод Жечка Караславова

Редактори Албена Раленкова

Илияна Владимирова

ISBN 978-954-625-732-1

www.fiut.bg

АБСОЛЮТНО ТАЕН ДНЕВНИК НА ЛУСИ ДЖЕСИКА ХАРТЛИ

Сряда
17 август
точно 6.52 часа!

Привет, момичета! Луси Джесика Хартли отново е тук!

Да кажем едно голямо

на моя страхотен нов дневник за лятната ваканция!

Започвам го сега, тъй като едновременно приближават две много вълнуващи събития:

1) Моят рожден ден! В петък ставам на 13 години – истинска тийнейджърка, а не почти. Един момент – само да погледна ча-

сovníка – точно в този момент е 6.54 часа следобед, което означава, че ще съм на 12 години само още 29 часа и 6 минути.

2) Аз, Джулс и Тулда отиваме заедно на море! Не е ли жестоко?! Е, разбира се, не отиваме сами, а с мама, с Алекс, а също и с господин Ван дер Цван, който идва да помага на мама с децата (не че ѝ е нужна помощ, защото ние трите не сме деца и готово! Всички ще сме съвсем истински тийнейджърки. Ясно е, че той иска да помогне на мама с малкото ми братче Алекс, който съвсем определено *все още е дете*). Във всеки случай заминаваме за Нюкиъ в Корнуол, който се слави с големите си вълни за сърф. Ясно е, че всички ще се пробваме на сърф!

Не започнах дневника по-рано, въпреки че сме в лятна ваканция от сума ти време, тъй като нищо вълнуващо не се случи досега. Мама си ходи на работа, а мен и Алекс ни гледа баба (извинете, искам да кажа Делия – тя все повтаря, че като ѝ викаме баба, я караме да се чувства стара!). Ходенето при Делия (при баба, де) означава да ѝ

помагаме с костюмите, които шие за професионални танцьори, и да обикаляме по музеи и *исторически места*, което не е лошо, но не е кой знае колко вълнуващо. Понякога я замества татко, а това означава да висим у тях, да гледаме МТВ, докато огромните му гащи съхнат на радиатора, и да обядваме странни, неясни неща, останали от предишната вечер. Татко живее в апартамента на чичо Кен, защото неотдавна се разделиха с мама. Всъщност това стана преди почти една година, въпреки че на мен ми се струва, като че ли се случи преди седмица. Както и да е, но сигурно разбирате защо мама предпочита *баба* да ни гледа – много по-образователно е!

Разбира се, след като съм почти съвсем тийнейджърка, няма *нужда* някой да ме гледа – всичко е заради Алекс. Ако бях само аз, можех да си стоя вкъщи и да започна бизнес с модни съвети, прически и маникюр – като в лъскавите салони, където предлагат на клиентите чай и кафе безплатно и където списанията не са например от 1994-а, т.е.

от ерата на динозаврите, а са от този месец. Всъщност това е много добра идея – ще предложи на мама да го направя следващото лято. Тогава ще съм почти на 14 – леле, удивително е само като си помисля!

Аз, Джулс и Тилда от дълго време искаме да отидем заедно на почивка. Сигурно вече знаете, но в случай че живеете на някоя космическа станция, ще ви кажа, че Джулс и Тилда са моите НДПЗ (НДПЗ означава най-добри приятелки завинаги, МД – МД означава между другото, МД). И понеже сме НДПЗ, ние обичаме да правим всичко трите заедно, иначе няма да е толкова хубаво. Казах на мама за общата почивка веднага след като си го наумихме, но тя ми обясни, че изобщо не можем да си позволим да пътуваме където и да било, дори само аз, тя и Алекс. Както виждате, татко не е в списъка, защото явно почивките са още едно нещо, което вече не можем да правим заедно. Не е ли ужасно несправедливо?!

СТРАХОТНАТА НОВИНА обаче е, че радиошоуто на татко сега има много слуша-

тели (благодарение на мен, Джулс и Тилда – написала съм защо в „Парти изненада“, там можете да прочетете всичко с рок-статични подробности!). Във всеки случай, тъй като вече не е заплашен от уволнение, татко каза, че ще даде половината от парите за почивка за мен и за Алекс, и тогава мама реши, че все някак ще успее да се справи с останалата част от сумата – ура!

След като мама свърши да говори по телефона с Изабела (майката на Джулс) и с господин Ван дер Цван (бащата на Тилда), каза, че можем да идем заедно на почивка. Веднага звъннах на Джулс и Тилда и ние си попицяхме по телефона от радост! Това се случи преди две седмици и оттогава броя дните до заминаването и до моя рожден ден, разбира се.

Най-хубавото е, че аз, Джулс и Тилда ще спим в една стая – все едно сме на гости с преспиване у някоя от нас, и можем да си правим среднощни партита, да си споделяме тайни, да правим заклинания и разни други интересни работи. Аз непременно ще си

взема комплекта на вещицата тийнейджърка, за да си спретнем един страхотен празничен купон. Току-що обиколих къщата и направих списък какво още да взема.

Залепвам списъка тук, за да не го изгубя.

Да не забравя!

1. Дрешки – купища! Ще е напълно ужасно, когато пристигнем, да разбера, че ми липсва точно това, което искам да облека (истинско бедствие!).

2. Обувки – обувките ми на висок ток за специални случаи, жестоките ми розови сандали с диамантени катарани за плажа и маратонки за всякакви скучни дейности – като разходки сред природата.

3. Тримове, списания, химикалки за попълване на тестове в списанията, готини книги за четене на плажа.

4. Неца за коса – сешоар, резервен сешоар, маша. . .

Тъкмо довършвах списъка, когато мама влезе в стаята, надникна през рамото ми и възкликна:

– Луси, ама ние не отиваме на фризьорска почивка!

– Мамо – започнах аз, – както знаеш, това е просто необходимият минимум за едноседмично оцеляване и може ли, МД, да не надничаш в моя личен списък, докато се пресягаш да си вземеш разтвора за контактните лещи?

Всъщност може би наистина е добре да оставя косата ми да съхне на слънце, за да стои леко къдрава – така ще изглеждам като истински сърфист. Хм, чакайте малко – как ли е сърфист в женски рог? ~~Сърфистка?~~ ~~Сърфеса?~~ Както и да е, искам да кажа, че ще изглеждам напълно по корнуолски.

О, тооооолкова съм нетърпелива да заминем на почивка!

То и последните дни в училище бяха като почивка според господин Кейн. В мига, в който стана топло и слънчево, всички по-

Господин Кейн е онзи строг учител, който държи на униформите и примерното поведение по всяко време – Ъх!

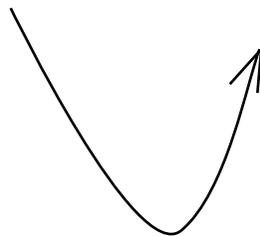

лудяхме. Ние, момичетата, започнахме например да се хилим и да откачаме без повод, а момчетата взеха да се мятат по пода и да се гърчат, което било брейк танц.

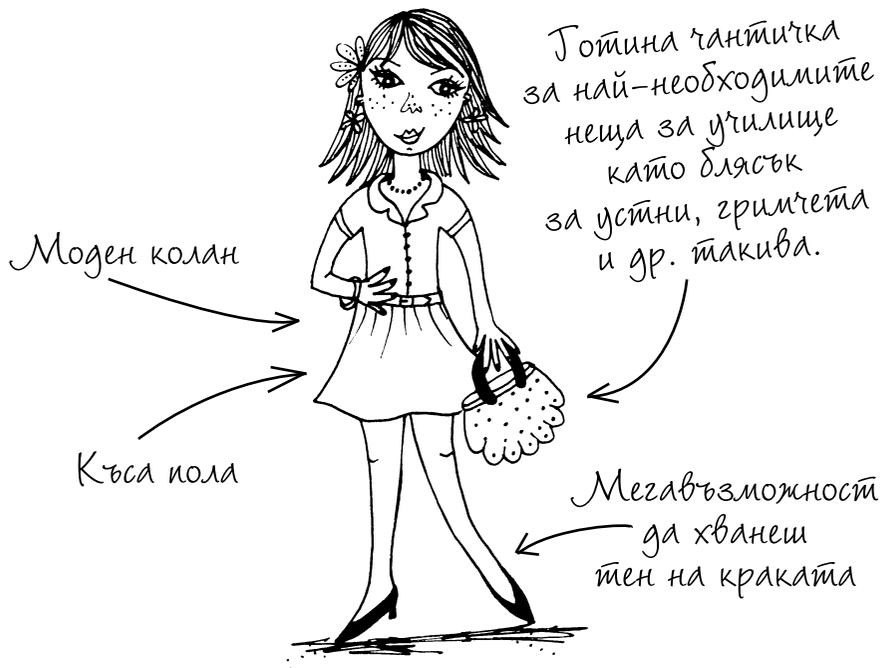
Както можете да се досетите, господин Кейн се опита да ни вразуми и ни държеше лекции от типа:

– Напомняме на учениците, че това е училище, а не летен лагер! Бутилките с минерална вода не са водни пистолети! В час не могат да се носят слънчеви очила, тъй като вече имаше няколко инцидента! И не забравяйте, униформите трябва да са изрядни – навитите на кръста поли и джипанките не са част от униформата!

Изрядни униформи означава да носим онези тъпи престилки, които приличат на палатки – прелест! Вижте как изглеждат:

Щеше ми се да имахме някаква готина лятна униформа, състояща се от всички неща, които господин Кейн не желае да носим. Ето каква е моята представа за униформа:

Ако се облечем така, господин Кейн ще стане моравочервен и по всяка вероятност спонтанно ще избухне в пламъци, както се е случвало с разни хора, изведнъж да пламнат без каквато и да е причина. Знам, че звучи налудничаво, но това е истина, а не измислица, честно!

В края на срока ми се наложи да избягвам господин Кейн, защото много хора се вдъхновиха от начина, по който промених учи-

лищната униформа за благотворителния базар, и господин Кейн ми се ядоса съвсем малко – всеки път, щом ме зърнеше, краката му завираха във фелдфебелските му обувки и непрекъснато търсеше повод да ми се накара – например, когато трябваше да кажа набързо нещо на Джулс по време на събранието в петък или пък когато ме видя с една мъбъничка следа от очна линия. Така че ми се налагаше доста често да се крия зад таблата в коридора.

Понякога през обедната почивка бях принудена да кисна в компютърната зала със Саймън Дрискот, за да се скрия от господин Кейн (това е последното място, където той би могъл да си помисли, че съм – **хи, хи!**). СД е пълен компютърен ~~маняк~~ – извинете, исках да кажа гений. Аз всъщност му виках Принца на смотанияците, но открих, че е доста забавен, и станахме нещо като приятели, но без всякакви там харесвания.

Но да се върнем към вълнуващата тема – МОЯ РОЖДЕН ДЕН, който ще настъпи само след 28 часа и 35 минути, и затова

през последните няколко дни постоянно правя деликатни намеци какъв подарък искам. Например написах в тефтера до телефона:

Освен това, когато мама гоїде в стаята ми да провери дали съм угасила лампата, аз се престорих, че говоря насън:

– Комплект за гримиране „Макс Фактор“... рожден ден... най-хубавият подарък... най-добрата майка на света!

А след като се изкъпах, оставих на изпозменото огледало в банята кодирано съобщение:

Надписът ще се появи, когато огледалото се изпоти отново, докато мама си взема душ, така тя ще се сети какво да ми купи!

Ооооо, толкова съм нетърпелива! Не мога да дочакам настъпването на вълнуващите събития 1) и 2)!

А сега отивам да погредя грехите си за почивката!

Чаааааааа!

